

cialium eorundem non affuit assensus in ipsis, nec approbata per ipsorum generalia, vel provincialia Capitula extiterunt: multa in diversis mundi partibus insurgunt scandala a, & ipsorum fratrum (quos decet puritatem omnimodam in suis observare actionibus b, & ab his abstinere propensius, per quæ possit aliis exempli pernicietas generari) fama detrahitur plurimum & honori. Nos his occurrere paternæ sollicitudinis studio intendentes, præsentis decreto sancimus: compositiones, & pacta hujusmodi cum Prælati, Capitulis, & c. rectoribus, & personis prædictis ab ipsorum fratrum Conventualibus Prioribus, seu Guardianis facta vel approbata, de suorum Conventuum consilio & assensu [dum tamen alias sint licita, & honesta] debere ab ipsis fratribus in locis, in quibus fuerint facta, perpetuo d inviolabiliter observari: non obstante, quod magistris, vel ministri aut Prioris generalium, seu provincialium prædictorum non intervenerit in eisdem assensus, nec ab ipsorum generalibus, vel provincialibus Capitulis extiterint approbata: seu quod sedes Apostolica in iis, quæ per prædictos fratres Minores facta fuerint, auctoritatem suam non præstiterit, vel assensum.

TITULUS XIX.
DE PROCURATORIBUS.

CAP. I.

Laicus potest esse Procurator ad agendum, & defendendum in causis spiritualibus.

Bonifacius VIII. [an. 1299. Romæ.]

Non indifferente Judex censetur egisse, Procuratorem Laicum ad agendum, vel defendendum in causis spiritualibus admittendo: cum regulariter qui non prohibetur expresse ad exercendum procuratoris officium, idoneus debeat reputari.

Procurator post litem contestatam potest dare alium Procuratorem: antequam, nisi datus fuerit in rem suam, vel a Domino habuerit mandatum de substituendo etiam non certam personam.

§. 1. Licet autem a Procuratore post litem contestatam ab eo possit [cum Dominus sit litis effectus] dari alius Procurator: antea tamen non potest, nisi in rem suam sit datus, vel a Domino substituendi alium [etiam certa non expressa persona] sibi fuerit concessa potestas.

Procurator ad negotia potest dare alium procuratorem libere, & etiam quocumque. h. d.

§. 2. Procurator vero datus ad negotia potest libere quocumque alium deputare.

CAP. II.

Procurator ante litem contestatam etiam sine causa revocari potest, post litem contestatam non sine rationabili causa: Dominus tamen bene potest a se esse causam cum ipso Procuratore, maxime si de collusionem timeat.

Idem.

Quamvis e Procurator possit ante litem contestatam etiam sine causa libere a Domino revocari, postea tamen ipso nolente nequit: nisi eum cum Domino inimicum fieri, vel suspectum, aut adversario affinitate conjungi, vel ejus heredem fieri, seu ingredi religionem, aut in longum peregrinari, vel ægritudine, aut vinculis detineri contingat, seu alia rationabilis causa subit, propter quam sit merito revocandus. Verum, quanquam [nisi ut præmittitur] revocari non possit, Dominus tamen suæ causæ una cum eodem Procuratore [maxime si de collusionem timeat] minime prohibetur adesse.

a Vid. B. Thom. 2. 2. q. 43. per totam questionem. b In antiquis codicibus constanter legitur, actibus. c Distio, & deest in manuscriptis. d Hic text. habet locum in pactis factis cum Laico. e Pro hoc c. vide, quæ tradit a son consil. 138. incip. revocatur in dubium, vol. 4. & Felinus in cap. ex parte Decani, extra de rescriptis.

CAP. III.

Procurator habens mandatum substituendi, substitutum a se post mandatum susceptum, etiamsi eo non sit usus, revocare non potest, nisi & potestatem habuit revocandi. Si autem erat Procurator ad plures causas, & in altera substituit, in aliis remanet Procurator. Joan. Andr.

Idem Bonifacius VIII.

IS, qui a Procuratore super hoc a Domino potestatem habente Procurator extitit substitutus, non potest post mandatum susceptum, etiamsi eo usus non fuerit, (licet in delegato sedis Apostolicæ vices suas alteri committente aliud censetur) ulterius revocari ab illo, nisi revocandi potestas concessa fuisset eidem. Verum si cum ad plures vel ad omnes causas generaliter constitutus fuisset, in una tantum substituerit earundem, in aliis nequaquam prohibetur procuratoris officium exercere.

CAP. IV.

Procurator generalis non agit exigentia speciale mandatum: nisi cum aliqua illorum specificatione, vel libera potestate. h. d. Zen.

Idem.

Qui ad agendum & defendendum, ac generaliter ad omnia (etiamsi mandatum exigant speciale) constituitur Procurator, ex vi generalitatis hujusmodi ad aliquem articulum, in quo speciale mandatum exigitur, admitti non debet. Sed si aliquis, vel aliqui de articulis speciale mandatum exigentibus specificati b fuissent, adjecta clausula generali, tunc ad non expressos etiam admittitur. Procurator quoque absque speciali mandato juramentum deferre, transigere, vel pacisci non potest: nisi ei honorum, vel causæ administratio libere c sit concessa.

CAP. V.

Mandatum generale ad negotia, etiam ad judicia se extendit.

Idem.

Qui generaliter constituitur ad negotia Procurator, agere ac experiri potest d, exceptis his casibus, qui mandatum exigunt speciale.

Potest filius familias esse Procurator, etiam absque patris consensu. Zen.

§. 1. Nedum vero ad negotia, sed etiam ad judicia potest filius familias absque patris assensu fieri Procurator.

Major annis XXV. ad judicia, major XVII. ad negotia deputari potest Procurator. h. d. Zen.

§. 2. Licet autem quis post XVII. annum Procurator ad negotia licite deputetur: ad judicia tamen, nisi major XXV. annis fuerit, deputari nequit.

CAP. VI.

Ex duobus procuratoribus simul simpliciter constitutis, alter solus admitti non debet. Si vero in solidum, qui primo contestatur litem, admittitur altero totaliter excluso: nisi adjectum fuerit, quod non sit melior conditio occupantis: quo casu altero non prosequente, nec alium substituente, reliquus admittatur. h. d.

Idem.

Si duo e Procuratores simul (non adjecto in solidum) deputentur, unus sine altero non debet admitti. Secus si sint in solidum constituti: sed tunc illius melior

a De materia revocationis procuratoris vide Cynum & alios in l. mandato. c. mandati, & Joannem Ananiam consil. 25. incip. utrum presentatio. & Paulum de Castro consil. 361. incip. venerabilis vir. b Vid. l. legata inutiliter. de legat. 1. & Dec. in l. 1. de reg. juris. Font. c alias ita: libera. d Vid. l. 1. §. si mutuatam. ff. si quid in fraud. patr. de Anch. Font. e Ad hunc textum vid. quæ dicit Felinus in c. 2. text. de test. adde Socinum consil. 11. incip. circa presentem. lib. 1.

lior erit conditio, qui per litis contestationem negotium primitus occupabit. Post occupationem autem hujusmodi, alter se intrinsece nequit ulterius, cum ille litis dominus sit effectus: nisi dictum in constitutione fuisset, quod non fieret melior conditio occupantis: tunc enim si eum, qui occupavit, infirmari, mori, absentari, vel alias impediti contingat, aut si prosequi forte nolit, poterit alter suscipere ac perficere negotium ab alio inchoatum, dum tamen ab alio non fuerit alius substitutus: nam si sit, is præferri debet eidem.

Procurator datus in solidum, qui occupaverat negotium ex impedimento exclusus, non reassumit, nisi altero impedito. h. d. Dominicus.

§. 1. Cæterum ubi nullo substituto, alter suscipit negotium prosequendum, is, qui occupavit primitus, ipsum resumere postea impedimento cessante nequit: nisi forsitan illum contingeret a impediti.

In causis spiritualibus ex duobus Procuratoribus simul simpliciter datis, judex eligit magis idoneum, qui solus prosequi poterit: nec alius admittitur, nisi primo legitime excluso. h. d. Dominicus.

§. 2. Sane in electionum, postulationum, provisionum, & aliorum spiritualium negotiorum causis (cum talia Clericorum expeditionem exigere dignoscantur) volumus specialiter observari, ut si plures procuratores simul in eis fuerint non in solidum deputati, Judex (ne propter eorum concursum negotia eadem intricari contingat) idonejorem ex ipsis eligere valeat: & ille solummodo prosequatur, habeatque, quicquid cum illo sic electo factum extiterit, plenam roboris firmitatem: nec ad prosequendum alius admittatur postmodum, nisi prout eum, qui non occupat negotium, censuimus post occupationem factam ab alio superius admittendum.

CAP. VII.

Procurator, qui renuit acceptare mandatum, poenitere potest, quamdiu constituens in eadem perseveraverit voluntate.

Idem.

Licet b is, qui Procurator constituitur ab absente, dixerit præsentatum sibi suscipere nolle mandatum: hoc tamen nequaquam obstant, quamdiu constituens in eadem persistit voluntate, ipsum acceptare poterit c, quocumque placebit.

CAP. VIII.

Dominus dans Procuratorem, quoties contingit eum abesse, causam tractando, procuratorem non intelligitur revocare: secus si simpliciter, nisi expresse protestetur, quod ipsum revocare non intendit: vel alias hoc appareat ex probabilibus conjecturis. Joan. Andr.

Idem.

Si quem sub ea forma, Quoties te abesse contigerit, constitueris Procuratorem ad causam, non ideo (licet tractes eam postmodum per te ipsum) Procuratorem ipsum dignoscis revocare, quinimmo Procurator idem Procuratoris assu met officium, quocumque te contigerit absentare. Secus si simpliciter a te fuerit constitutus: tunc enim si ante litem contestatam, siue post, ad causam ipsam venias, non ut ipsi Procuratori assistas, sed ut causam tractes eandem, tractando ipsam eum revocare censuris, nisi dicas expresse, quod ipsum vis in officio procuratoris (hoc non obstante) manere, vel nisi quod non animo revocandi hoc facias, ex aliquibus appareat conjecturis d, ut si forsitan aliquis imminet articulus, in quo tu melius nosti veritatem, aut si sit Procurator ipse infirmus, vel forsitan se absentet, seu quicquid aliud accidat, propter quod ipse causa tua sit præsentia opportuna.

a Alias, contigerit. b ad hunc text. vid. quæ dicit Alex. consil. 81. incip. revocatur in dubium. l. 5. c Vid. l. consensu. ff. de act. & oblig. Font. d Una presumpcio tollit aliam. de presump. literas, de in integr. restit. l. divus, Font.

CAP. IX.

Tria dicit: Primo, quod Procurator ad contrahendum matrimonium debet habere speciale mandatum. Secundo quod talis Procurator non substituit, nisi ad hoc mandatum habeat. Tercio, quod si talis Procurator revocatus etiam ignoranter contrahit, non tenet matrimonium. Joan. Andr.

Idem.

Procurator a non aliter censetur idoneus ad matrimonium contrahendum, quam si ad hoc mandatum habuerit speciale. Et quamvis alias is, qui constituitur ad negotia Procurator, alium dare possit, in hoc tamen casu (propter magnum, quod ex facto tam arduo b posset periculum imminere) non poterit deputare alium, nisi hoc eidem specialiter sit commissum. Sane si Procurator antequam contraxerit, a domino fuerit revocatus, contractum postmodum matrimonium ab eodem (licet tam ipse, quam ea, cum qua contraxerit, revocationem hujusmodi penitus ignorarent) nullius momenti existit, cum illius consensus defecerit, sine quo firmitatem habere nequivit.

TITULUS XX.

DE IIS, QUÆ VI METUSVE CAUSA FIUNT.

CAP. UN.

Excommunicationis, suspensionis, vel interdicti absolutio vel revocatio per vim extorta, non tenet: & extorquens excommunicatus est ipso jure. Joan. Andr.

Gregorius X. in Concilio generali Lugdun.

(an. 1273 in Gallia.)

Absolutionis beneficium ab excommunicationis sententia, vel quacumque revocationem ipsius, aut suspensionis, seu etiam interdicti per vim vel metum extorta, præsentis constitutionis auctoritate omnino viribus vacuumus. Ne autem sine vindicta violentiæ crescat audacia, eos, qui absolutionem seu revocationem hujusmodi vi vel metu extorserint, excommunicationis sententia decernimus subjacere.

TITULUS XXI.

DE RESTITUTIONE IN INTEGRUM.

CAP. I.

Ecclesia post quadriennium non admittitur ad petendum restitutionem contra sententiam, vel contractum, nisi rationabilis aliqua causa hoc suadeat. Joan. Andr.

Gregorius IX. (an. 1236. Romæ.)

Ecclēsia, quæ ad retractandam sententiam, vel contractum, per beneficium restitutionis in integrum, postulat se admitti, si quadriennii spatium post sit lapsum, & negligenter omiserit, non est ad beneficium hujusmodi admittenda: c nisi prævaricationis, vel fraudis manifestæ probetur super hoc intervenisse commentum: aut alia rationabilis causa subit, quæ superiorem movere debeat ad idem beneficium concedendum.

CAP. II.

Ecclesia contra confessionem, qua lapsa fuit, admittitur intra quadriennium per beneficium restitutionis in integrum: postea non, nisi per viam juris communis. Joan. Andr.

Bonifacius VIII. (an. 1299. Romæ.)

Si

a Vid. Anchavanum consil. 228. incip. A. duas filias habebat, & duobus Consil. seq. Antonium Butrium consil. 64. incip. A. duas filias habuit. & consil. sequent. & Alexand. consil. 146. incip. in causa & lite, & consil. 149. incip. viso processu. lib. 5. b Et ideo non deciditur juramento per judicem delato. Bald. in l. admonendi. Font. c Iste versiculus habet etiam locum in aliis personis, quibus ista restitutio competit. Phil. Font.

SI adversus confessionem in iudicio a se factam laesa Ec-
clesia beneficium restitutionis in integrum intra qua-
driennium ab ipsius confessionis tempore computandum,
petere negligenter omittat, non est [nisi aliquid rationa-
bile appareat, quod aliud suaserit faciendum] ad hoc
petendam ulterius admittenda. Ubi vero per viam com-
munem revocationis erroris, quem in facto praetendit,
vult adversus suam confessionem Ecclesia se juvare, hoc quan-
docunque poterit, donec negotium sit finitum.

TITULUS XXII.
DE ARBITRIS.
CAP. I.

Si ex tribus arbitris duo concordant in summa, tenet illorum
sententia: si omnes discordant, tenet sententia de summa minori.
Bonifacius VIII. (an. 1299.)

SI ex tribus arbitris te duo in decem, & tertius in
quinque condemnet, debet sententia prevalere duo-
rum: licet cum unus in xv. alius in x. tertius ve-
ro in quinque pronunciant, illius, qui dixit de summa
minori (cum in illa omnes concordet existant) senten-
tia efficax censetur.

FINIS LIBRI PRIMI.

SEXTI DECRETALIU
LIBER SECUNDUS.

TITULUS PRIMUS.
DE JUDICIIS.
CAP. I.

Judex delegatus non habens ad hoc speciale mandatum a
Papa, non potest compellere partem, ut personaliter coram eo
compareat, nisi ex rationabili causa. Joan. Andr.

Innocentius IV. in generali Concilio Lugdunensi.
(an. 1245. in Gallia.)

Juris esse ambiguum non videtur, Judicem delegatum
[qui a sede Apostolica mandatum ad hoc non recepe-
rit speciale] jubere non posse alterutram partium cor-
tam se personaliter in iudicio comparere: nisi causa fue-
rit criminalis a, vel nisi pro veritate dicenda, vel pro ju-
ramento calumniae faciendo, vel alias juris necessitas par-
tes coram eo exegerit personaliter praesentari.

CAP. II.

Mulieres personaliter ad iudicium (quascunque causa in iure
non expressa) invitae trahende non sunt: sed si necessarium sit
ipsarum testimonium in causa, Judex expensis producentis
interdum ibi, interdum mittit: & Judex fraudulenter va-
dens, excommunicatus est. Mulieres religiose, etiam volen-
tes, extra monasterium suum ex aliqua causa personaliter ad
iudicium trahi non possunt; quod contra praedicta fit, est
irritum. Joan. Andr.

Bonifacius VIII. (an. 1298.)

a Vid. Bart. in l. pen. §. ad crimen. ff. de pub. judic. Font.

CAP. II.

Si ex tribus arbitris unus nolit examinando, vel definiendo
negotio interesse, duo procedere poterunt, ac si ille praesens esset.
Circa Judices autem antiqua jura servantur. Joan. Andr.

Idem.

UT quaestionibus (quae plerumque propter arbitratorum vo-
luntariam, seu malitiosam absentiam remanent inde-
cisa) finis celerius imponatur: statuimus, ut si ex tribus
arbitris a partibus electis eorum aliquis ab aliis legitime
requisitus ad examinandum, vel definiendum una cum eis
negotium, super quo in ipsos extitit compromissum, non
curaverit [cessante impedimento legitimo] convenire: duo
praesentes, penes quos [licet lex civilis aliud innuere vi-
deatur] totalem eo casu remanere decernimus potestatem,
possint (malitiosa, seu voluntaria illius absentia non ob-
stante) dictum examinare negotium, & libere definire,
sicut possent illo praesente, nec volente cum eis in unam
sententiam concordare a: ut sic ipsius absentia praesentia
repleta divina eum reputari faciat pro praesente. Circa
Judices vero antiqua nolumus jura immutari.

a Vid. Bart. in l. item si unus. §. item si plures. ff. eod. tit.

CAP. III.

Major XIV. annis per se & per procuratorem potest agere, & defen-
dere causam spirituales: minor XIV. per se non agit, sed per Pro-
curatorem, vel per curatorem datum auctoritate ordinarii Eccle-
siastici Judicis, & etiam delegari ad causas illas. Filius familias
sine patris assensu agit causam spirituales. h. d. Joan. Andr.

Idem.

SI annum quartum decimum tuae peregrinasti aetatis, in
beneficialibus, & aliis causis spiritualibus, necnon &
dependentibus ab eisdem, ac si major XXV. annis existeres,
ad agendum, & defendendum per te, vel per Procuratorem
a, (quem ad hoc constituendum decreveris) admitti debe-
bis. Si vero intra XIV. annum existat, per te agere, aut
defendere non poteris super ipsis: sed vel per tuum Epi-
scopum, vel per Officialem ejusdem tibi curator dabitur
ad lites hujusmodi exercendas: aut tu ipse (si major infante
fueris) cum auctoritate alterius eorundem, procuratorem
ad eas poteris deputare. Delegatus etiam Apostolicae sedis,
& subdelegatus ab eo, tibi [si non habeas] curatorem dare
valeant, vel auctoritatem constituendi procuratorem praes-
tare ad illas causas, vel lites duntaxat, quae coram ipsis
fuerint ventilandae. In hujusmodi quoque litibus sive cau-
sis, quanquam in potestate patris existat b, nec alias absq;
ipsius assensu in iudicio regulariter esse possis: ejus [cum
de iis se intromittere non habeat] nequaquam requiri de-
bebit assensus.

TITULUS II.
DE FORO COMPETENTI.
CAP. I.

Archiepiscopus omisso appellationis articulo, vel per viam
querelae, de causa subditorum, Suffraganeis etiam ipsis consen-
sientibus, non cognoscit. h. d. usque ad §. Neque.

Innocentius IV. c [an. 1250.]

ROMANA Ecclesia; [& inf.] Nec appellationis articulo
praetermissio, nec alias etiam (cum minime appel-
larum extiterit) Rhemen. Archiepiscopus vel ejus
Officialis d, de causis Clericorum tanquam Judices [licet
in ipsos iidem Clerici de facto consentiant] absque dio-
cesanorum suorum voluntate cognoscant.

Archiepiscopus subditos Suffraganei non potest compellere
causas delegatas ab eo suscipere, suas sententias, & praecipua
exequi, vel testimonia in causis ad eos devolutis ferre: nisi
consuetudo aliud disponat. h. d. Dominicus.

§. 1. Neque Suffraganeorum Rhemen. Ecclesiae subdi-
tos ipsorum delegationem suscipere, vel sententias, & praeci-
pta exequi, aut in causis per appellationem devolutis
ad eos, testimonium (nisi aliud in his tribus de consue-
tudine obtineant) perhibere compellant.

Archiepiscopus contra Officiales, vel Praelatos Suffraganeo-
rum [consuetudine aliud non disponente] & contra subditos
ipsorum, pro salariis Advocatorum, & Procuratorum causa-
rum fori Archiepiscopi, Judex competens non est. h. d.

§. 2. Nec etiam Suffraganeorum ipsorum Officiales, aut
Archidiaconos, Archipresbyteros, & alios inferiores Prae-
latos, Suffraganeis eisdem subjectos [dummodo aliud eis
contraria consuetudo non tribuat] nec subditos Suffra-
ganeorum ipsorum, super salariis Advocatorum, & Procura-
torum in causis (quae in Rhemen. ventilantur curia) co-
gant querelantibus in sua praesentia respondere.

Archiepiscopus non compeller invitos contrahentes aliarum
diocesium in sua propria coram se respondere, nisi ibi inve-
niantur. Sed si citati nolunt comparere, vel malitiose se occul-
tant, ne citentur, in bonis ipsorum suae diocesis potest missionem

a Nota, ubicunque minor legitime potest interesse iudicis,
ibi potest constituere procuratorem. Vid. l. 1. c. si de moment.
posses. Font. b Vid. c. indecorum. de aet. & qual. c In
quodam manuscr. tribuitur Innoc. III. d alias, Officialis.

facere, vel in alia decernere per ordinarios faciendam. h. d.

§. 3. Contrahentes vero aliarum diocesium, super contra-
ctibus initis in Rhemen. diocesi ab eisdem (nisi inveniatur
ibidem) trahere coram se non debet invitos: licet in posses-
sionem bonorum, quae ibi habent, etiam cum alibi copiam sui
faciant, si eorum auctoritate citati a comparere contemnant,
possint missionem facere contra eos: vel (si forte malitiose se
ipsos occultent, ne citatio perveniat ad eosdem) decernere fa-
ciendam in possessionem bonorum, quae in alia etiam diocesi
obtinere noscuntur: sed tunc loci diocesanus ad denuncia-
tionem ipsorum faciet hujusmodi missionem.

Non potest Archiepiscopus suos Clericos mittere in diocesium
Suffraganei, ut coram eis fiant contractus, vel jam facti appro-
bentur. Nec si facti vel approbati fuerint coram illis, possunt
Suffraganeorum subditos coram se compellere litigare super illis,
nec excommunicare Suffraganeorum Officiales vel subditos, si
nolunt litigare coram ipso. h. d. ad finem, secundum Do-
minicum.

§. 4. Nec Clericos suos mittant ad Suffraganeorum ipso-
rum b dioceses pro ineundis, vel recognoscendis contra-
ctibus coram ipsis. Nec eorundem Suffraganeorum subdi-
tos compellant coram se occasione hujusmodi juri stare.
Neque potest Archiepiscopus ipse in suorum Suffraganeo-
rum Officiales, & subditos (pro eo quod vocati ab ipso
nolunt querelantibus in sua praesentia respondere) Eccle-
siasticam exercere censuram.

CAP. II.

Judex secularis, qui vult Clericum compellere ad debita
[etiam liquida] solvenda, per Ecclesiasticum Judicem desi-
stere compellatur. Joan. Andr.

Bonifacius VIII.

SEculares & Judices, qui (licet ipsis nulla competat jurisdic-
tio in hac parte) personas Ecclesiasticas ad solvendum debita
(super quibus coram eis contra ipsas earum exhibentur literae,
vel probationes aliae inducuntur) damabili praesumptione
compellunt d, a temeritate hujusmodi per locorum ordina-
rios censura Ecclesiastica decernimus compescendos.

CAP. III.

Ratione juramenti Laicus (ut illud servet) coram Judice
Ecclesiastico convenitur.

Idem.

CUM C. Laicus [pro quo solvisti certam pecuniae quan-
tatem, in qua pro eo te fidejussorio nomine obliga-
veras] te servare recuset indemnem, contra juramentum
a se praestitum temere veniendo: Ipsum coram Ecclesi-
astico Judice [ad cujus forum ratione juramenti causa hu-
jusmodi cognitio noscitur pertinere] de jure poteris con-
venire: ut ipsum monitione praemissa, per censuram Ec-
clesiasticam e, quod te super praedictis (ut tenetur) ser-
vet indemnem, praevia ratione compellat.

TITULUS III.

DE LITIS CONTESTATIONE.
CAP. I.

Peremptoria litis contestationem non impedit: nisi sit de re
semel finita. Joan. Andr.

Innoc. IV. in Concilio Lugdun. [an. 1245.]

EXceptionis peremptoriae, seu defensionis cujus-
libet principalis cognitionem negotii contin-
gentis,

a Vid. l. sed interpellatus. §. 1. ff. de arbit. b al. suorum
c Vid. qua late tradit Alex. consil. 8. l. 1. d dicit Petr. de
Anch. quod isti Laici factis hujusmodi probationibus sine senten-
tia compellebant Clericos per sua statuta, unde nor. quod sicut
sententia non arctat non subditum, ita etiam statuta. c. fin.
supr. de consil. eod. lib. Font. e Non ergo potest capere perso-
nas aut res earum, Dom. Pet. de Anch. Phil. Font.